

Mystická podstata Velkých nocí; Velikonoce bez pomlázky, vajíček, beránků a kýčovitých pohlednic.

Karel Funk

VELIKONOCE – stručně podle poznání zasvěcených.

Lidská duše se obrací k nebeskému Světlu, probouzí se z temnoty pozemské malosti a chápe, jak šumí vlny moře věčnosti. Cítí božskou Lásku projevenou silami Isis Sofie, která proudí ve vzduchu, zlatem Slunce prostoupeném. Touto Láskou zvučí srdce Kristovo v souzvuku s božskou Matkou.

Jarní Oheň Isis Sofie proudí celým kosmem a dává jistotu božské Lásky, která vše proniká a ochraňuje život lidský a obnovuje život přírodní.

O Velikonocích se duše Země zasubuje odvěkému Duchu Světla a vsává mystickou vůni duchů Berana, která proniká vzdušným obalem Země a otvírá tajemství jejich hlubin klíčem velkonočního vzkříšení.

Zelený čtvrtek je dnem Manasu, zčistěného myšlení a ctění. Proto je v něm ustanoveno mysterium proměny chleba v Hostii, v níž je vtělena síla Božího Těla (tj. všechny hierarchické řády, tvořící nebeské Tělo Boha Otce). Proto na Zelený čtvrtek připadá svátost proměny chleba a vína v Tělo boží. Tato proměna se děje v kosmu, neboť i příroda je součástí Těla božího.

Logos, tvůrčí Slovo věčné Lásky naplňuje všechny prostory kosmické. Tato Láska se na Velký pátek přibližuje k člověku, aby do jeho krve, pokáním očištěné, vlila svatý Grál, který v hodině Golgotského mysteria hoří v celém kosmickém prostoru. Svatý Grál může o Velikonocích proniknout každé lidské srdce, které se mu otevírá, posvěcuje každou duši, která je zanícena Ohněm Sofie. Můžeme učinit své tělo kalichem na planoucí Oheň svatého Grálu, který je esencí Kristovy neposkvrněné Lásky a oběti.

Každoročně znova objevují se v době velkonoční tyto síly a obrazy, vystupující z akaše. Každoročně se o Velkonocích obnovuje a opakuje vzkříšení, zéterizování a proměna fyzického těla Ježíšova, aby všichni zralí lidé mohli z něho čerpat sílu k vlastnímu přetvoření.

Na Bílou sobotu je mysterium oběti krve dokonáno. Krev Ježíše Krista se proměnila v plamen svatého Grálu a posvětila Zemi, která ji vsákla a tím se stala okultně z Marsu Merkurem. Božské síly Ohně Kristova Srdce se rozletěly v tisíce jisker budhického žáru, jímž bylo latentně oplodněno každé duchovní Já v hodině Kristova vzkříšení,

když vystupoval znovu na nebesa. Nyní vstupuje Ježíš Kristus do všech dvanácti oblastí zodiaku. Jeho atmské tělo září oslnivým leskem mystické emanace, která se projevuje nekonečným Světlem splnutí s Bohem. Záře jeho duchovního těla proniká celým zodiakem.

Všechny oblasti zodiaku mají krom božských sil a bytostí i bytosti abnormální, odbojné, zlé. Kristus nyní proniká postupně do nižších oblastí zla všech dvanácti zodiakálních regionů, které vysílají inspirace pokušení a zla k zemskému lidství. Vládcové zla těchto regionů padají na své tváře, zachvázeni děsem a hrůzou. Nemohou pochopit, jak se stalo, že člověk Země – Ježíš, se mohl spojit s božstvím Krista, aniž spatřili tento zázrak. Nemohou pochopit, že sem mezi ně pronikl první člověk Země a má sílu, schopnou jejich vlivy přemoci a rozpustit. Nemohou pochopit, že přišli o svou moc a sílu nad lidstvem – nad těmi, kdo půjdou ve šlépějích Ježíše Krista. Budou-li klást své nohy, omyté rosou pokání, do Kristových stop, pak nad takovými od oné chvíle nemají vládcové zla žádnou moc. Děs je zachvacuje, a rozechvěni hrůzou padají na své tváře, neboť poznávají svou bezmocnost nade všemi, kteří přijmou od Krista jeho sílu a světlo Lásky, Moudrosti a Vůle.

Ježíš Kristus v nekonečně zářícím těle vzkříšení vstupuje postupně do všech dvanácti oblastí a přemáhá jednou provždy všechny bytosti zla. Dal k tomu jako první člověk Země možnost všem, kteří půjdou touto Cestou. V očích Ježíše Krista hoří věčný plamen života a tvůrčí Moc a Síla Boha Otce. Jeho tvůrčí pohled proniká kosmos a z jeho srdce vycházejí hvězdné plameny nekonečné Všelásky, která prostupuje všechny kosmické prostory a naplňuje je tvůrčím Ohněm nesmrtnosti.

I k těmto mysteriím a dějům se můžeme, byť jen zvolna a po částech, s nadějí, úctou, pokorou a touhou v srdci přibližovat.